प्राज्ञो यो रोगरोषौ मृदुपटुपरसो भोजनीयो च काले चात्मा
यत्ने नरस्यो रणशिरसि पुनः सोपि नाडेत्सरीषु ६ इति प्रोः
कार्ष्यं रापेनयप्शः क्रोधागुरणाचम्यो दंभेन सत्यं तु धामप्यो
दाव्यसनै र्धनानि विपदां स्थैर्यं प्रमाद्यो द्विजः पैशुन्येन
कुलं मदेन विनयो दुःखैश्च पापो हृथं दारिद्र्येण जनादरो
ममतया चात्मा प्रकाशो हतः ५ इति वेतालभट्टस्य मूर्खोऽ
शांतस्तपस्वी क्षितिपतिरलसश्शोमत्सरो धर्मशीलो कुः
स्योमानी गृहस्थः प्रभरति कृपणः शास्त्रविद् धर्महीनः

अपीलिप्सवमुच्चितो निपतनं कामानुरोऽस्मां घ नं तुल्योऽ
कीर्तिमसंगारः परिभवं कुष्ठोऽन्यदोषार्त्तिनिःस्वो यं च वनमु
न्मनाविकलतां शोकाकुलः संशयं दुर्वागप्यिपतां दुरोदरवशः
प्राप्नोति कष्टं महत् ५ इति तपराकस्य नीतिर्भूमिभुजां नति
र्गुणवतां ह्रीरंगनानां धृतिर्दंपत्योः शिशवो गृहस्य कविता
बुद्धेः प्रसादो गिरां लावण्यं वपुषः स्मृतिः सुमनसां शांतिर्द्वि
जस्य समाशकस्य दुचिरां गृहाश्रमवतां स्वास्थ्यं सतामन्वहं ५
हृष्यन्मरालिहस्य धर्मः प्रागेव चिन्त्यः सचिवमतिगति भीव
नीःप्रा सदैवसेपोजोकाजेरागोवरचरनमुनेमिराडत्प्रवृत्तरतीषु

सुकुलजो मूर्खः पुमान् स्त्रीजितो वेदान्तीहन्तहात्कोपः किमप
रं हास्यास्पदं भूतले ८ इति वाराहमिहिरस्य उत्खातान्प्रतिरोप
यन्कुसुमितान् चिन्वन् लघून्वर्द्धयन्तुत्तुंगान्नमयन्नता
न्समुद्धयन् विश्लेषयन्संहतान् श्रं नः फराकिनो वहिर्नि
3 गमयन् म्लानान् मुहुः सेचयन् मालाकार इव प्रयोगनिपुणो 3
राजा चिरंजीवति इति वररुचेः इति नवरत्नं समाप्तं संपूर्णं शु
भमस्तु शुभं भूयात्

3

आज्ञाहीनो नरेन्द्रः शुचिरपि सननं पः परान्नोपभोजी वृद्धो
रोगी नरेन्द्रः सच युवतिपतिर्निग्निडेव प्रकारान् २ इतिवृद्धक
पुरेः स्त्रीरागो पौवनमपि नाम तुणमोराज्ञांप्रतापः सतां स
त्पस्य च धनस्य संपत्तिरसद्विचस्य वाग्डंबरः साचारस्य
महाधनं परिराणे विद्याकुलस्यैकता धर्मी रूढजनस्य सर्व
समतां प्राप्ते विविक्तो वलम् इति कालिदासस्य १ विद्वान्सं
सदपात्तिकः परिराणो मानी दरिद्रो गृही द्रव्याढ्यः कृपणः
सुखी परवशो वृद्धो नती पीडितः राजा दुःसचिवः प्रियः